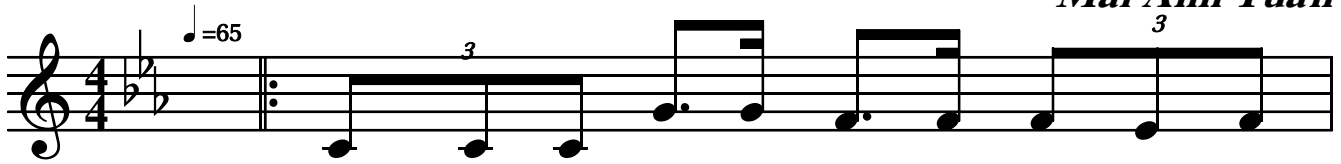
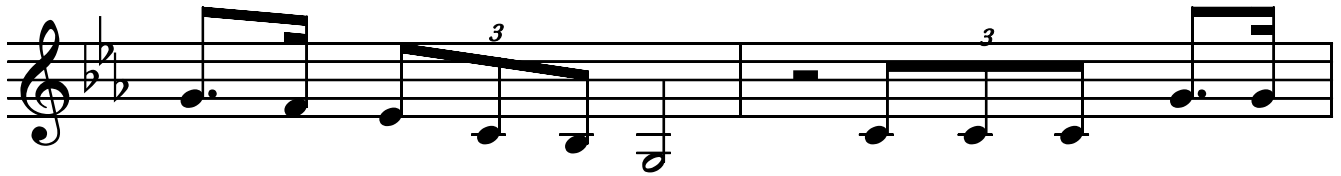

MỘT NGÀY CÒN MÃI

Mai Anh Tuấn

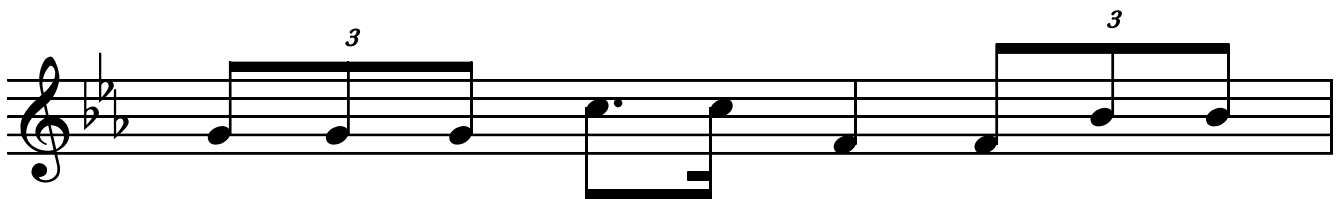
Một ngày được thấy dáng em, êm như giòng sông
Một ngày hờn dỗi với nhau, nghe ưu phiền cay
Nguyện cầu gần mãi với nhau, qua muôn ngày âu

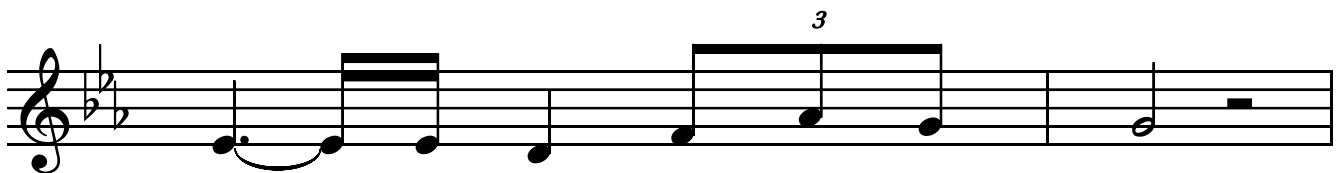
mát, trôi miên man êm đêm,
đăng, nghe cô đơn âu sầu,
yếm, qua trăm năm bạc đầu,
Một ngày cùng đến với
Lặng buồn chẳng biết nói
Còn ngàn lời hát đầu

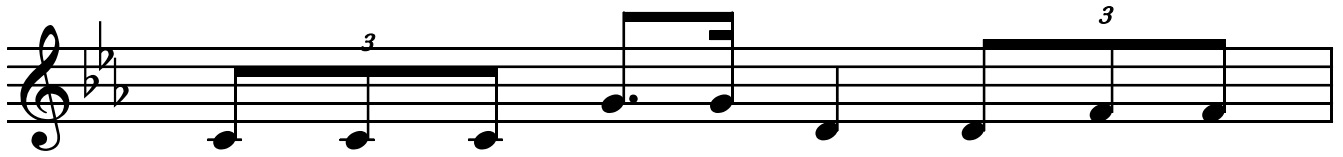
em, nghe như ngàn tia nắng, soi sáng tim bình yên,
sao, em buồn lời trách móc, ta sắt se lòng đau.
yêu, em cung vàng ân ái, ta đắm say gửi trao,

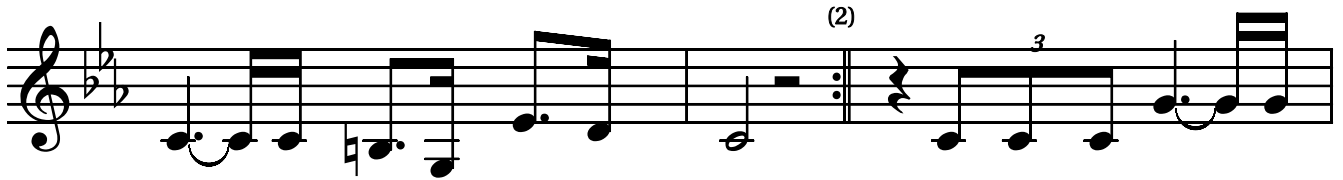
Một ngày cùng đến với người, trời thấy ấm
Một ngày chẳng thấy bóng người, lòng đã bão
Tình hồng dệt thắm đất trời, rộn rã tiếng

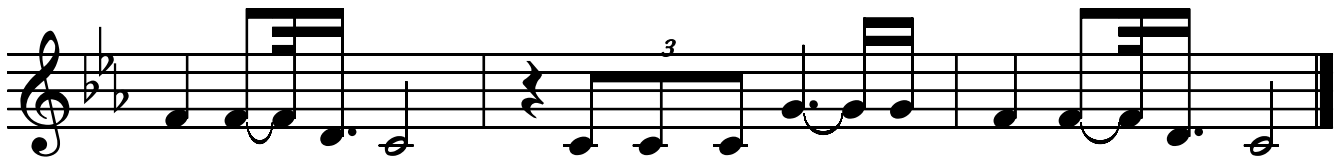
lại, nhẹ nhàng rừng lá thu rơi,
nổi, hồn buồn ray rứt khôn nguôi,
cười, tình về ngây ngất chơi với,

Một ngày kẻ sát má người, nụ hôn nóng
Một ngày được thứ lỗi rồi, nàng đã mỉm
Cuộc đời dù có đổi đời, còn đó với

hỏi, vết son nồng ấm trên môi.
cười, cho ân tình vút lên ngói. Một ngày còn mãi, mãi
người, yêu em ngàn kiếp không thôi. Một ngày còn mãi, mãi

say mê bên người, Một ngày còn mãi, mãi yêu thương trong đời,
say mê bên người, Một ngày còn mãi, mãi yêu thương trong đời,

Một ngày còn mãi, nắng reo vui khung trời,

D.C. al Fine

Một ngày còn mãi, nước xanh lững lờ trôi.

NỤ HỒNG CHO EM

Mai Anh Tuấn

Nụ hồng cho em, cánh hoa mới nở, Hẹn hò công
Ngọt ngào môi hôn, dấu son xóa mờ, Hiền dịu tay

viên, gót chân hững hờ, Tình nồng hương say, có ai ngóng
em, ngát làn hơi thở, Nồng nàn gần bó, biết đâu bên

chờ, có ai hơn hờ, Đến em ngày nắng, đón em chiều
bờ, biết đâu cách trở, Thoáng hương còn đây, tóc em nhẹ

mưa, Mắt xanh thẫn thờ, mắt xanh thẫn thờ. Có người em
bay, Đã vui một ngày, đã vui một ngày. Mai gặp em

gái, mắt hiền êm ái, quen nhau hôm nao, Mới là quen
nhé, mai gặp em nhé, cho nhau trăng sao, Gửi tình cho

biết, đã thành thương mến, con tim xôn xao. Lá thư muốn
gió, giữ tình như nắng, trăm năm mai sau. Cánh chim thắm

gửi, tiếng em muốn hỏi, Đến em ngày ấy, gió rung chiều
mỏi, bến mơ đón mời, Giáng tiên tìm thấy, giữ trong vòng

1.

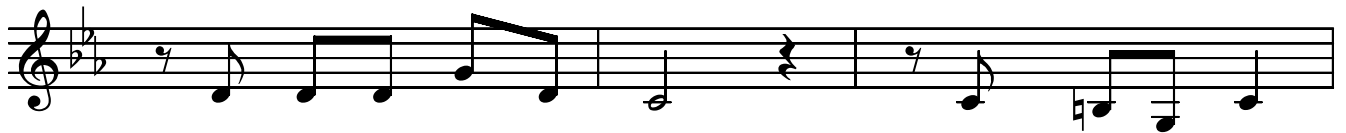
say, Nhớ nhau đêm này, nhớ nhau đêm này. Nhạc điệu đơn
tay, Biết yêu một ngày, biết yêu một ngày.

sơ, tôi chấp nên tiếng yêu em lời trẻ thơ. Tình tự vu vơ, đôi

mắt say đắm theo em làn khói mơ. Bờ tóc dịu mềm,

một đời còn mãi đi tìm. Chiếc hôn đầu tiên,

D.C. al Fine

nửa đêm trăng gió yêu thêm.

ĐÔNG BUỒN

Mai Anh Tuấn

Điệu kèn xa vắng, ray rứt trong mưa, Một vành khăn

trắng, tiếng khóc đong đưa, Đồng hoang băng giá, gió về vội vã cuồng

nộ, Cây gầy khô lá chơ vơ, mùa đông đến không đợi chờ. Trời đông u

ám, một bức tranh mơ, Rừng thông phai nắng, dấu dẫu chân xưa, Nhà ai hiu

hắt, ánh lửa hồng sáng mập mờ, Gánh buồn nặng trĩu tâm

tư, về trên bước chân tình cờ. Ngang khung trời

xám, đôi nhạn lạc bầy bơ vơ, Đôi môi lệ nóng, mắt

xanh hoen nhòa trong mưa, Trong hơi đông giá, nhớ khi tuổi nào còn

hồng, Nhớ khi môi nào còn nồng, Chiều đông tối tăm, sâu đông vương

vấn. Còn đó tay gầy đợi chờ, Còn đó thân phận mịt mờ, Vẫn xa vời

lấm, nước non muôn dặm mơ hồ. Rồi mùa đông qua, như những năm

xưa, Rồi mùa đông xa, như những cơn mơ, Quả tim khô

héo, ấm lại một phút một giờ, Em cười một nét ngây thơ, mùa xuân nói câu hẹn

hò.

ĐƠN SƠ

Mai Anh Tuấn

Nhiều khi muốn bay chơi với trong chiều ấm, Nhiều khi muốn

say bên em đôi vầng thơ, Nhiều khi nhớ em trong một ngày im vắng, Dáng em mỉm

cười, làm đẹp một cơn mơ. Nhà tôi với em nhỏ nhỏ trên đường vắng, Vườn em thắm

tươi sau nhà những giàn hoa, Chiều hôm với em trong vườn trời xanh

nắng, Ngắm đôi bướm vàng nhảy tung tăng trên hoa. Gió xuân mơn nhẹ, khu

vườn ngủ dậy tươi mát, Nắng hè chang chang, tháng rộng ngày dài thênh

thang, Mùa thu êm ái, sân nhà nhuộm vàng khô lá, Tuyết rơi đông

về, trắng đẹp một trời mênh mang. Tình tôi với em êm đềm nhưng nồng

thắm, Đời vui có nhau những ngày qua bình yên, Nhiều hôm nhớ

em ghi vội một câu hát, Thấy em vẫn mừng, tưởng chừng vừa quen nhau.

CHIỀU KỶ NIỆM

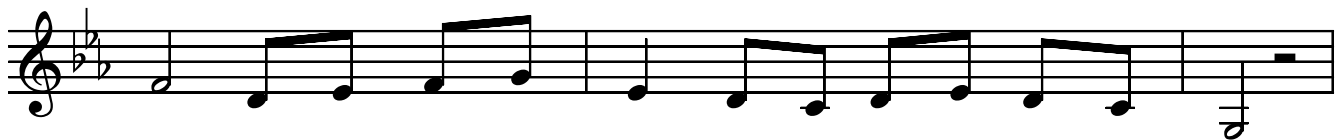
Mai Anh Tuấn

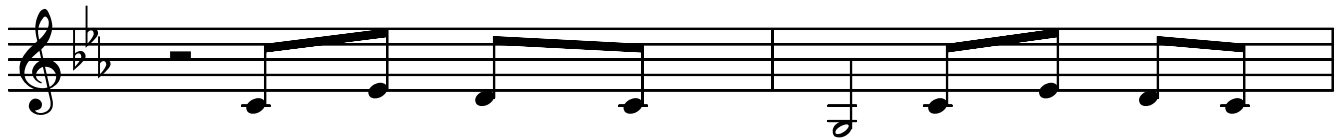
Chiều nắng vương kỷ niệm, Chiều nhớ nhung tìm
Chiều đắm say bên người. Tình vẫn vương ngàn

đến, Bàn tay trao ấm êm, Gió pha nhẹ mùi hương tóc
mối, Nhịp cầu tre sánh đôi, Khúc sáo đìu dặt lên lá

quen, Trời trong xanh mắt thêm. Ven bờ cây lá ru êm đêm.
lời, Thời gian êm ái trôi, Bao tàn phai phế hưng qua rồi.

Chiều nắm tay lên đôi, Lòng đắm say tình
Chiều nắng nghiêng nghiêng sâu, Đẹp giấc mơ ngàn

mối, Mặt trời trên ánh môi, Chốn thiên đàng riêng em với
sau. Trời đêm muôn ánh sao, Lối đi về bên ta có

1.

tôi, Và nụ hôn ấp e không lời. Vẫn đắm đuối say mê, Đón em
nhau, Lời yêu thương vẫn luôn ngọt ngào.

về cho hết tình thôi mong chờ, Phút cống quít say sưa, Lòng hỏi

lòng tình về hay chưa, Hoa khoe sắc bên đường, Rước em về năm

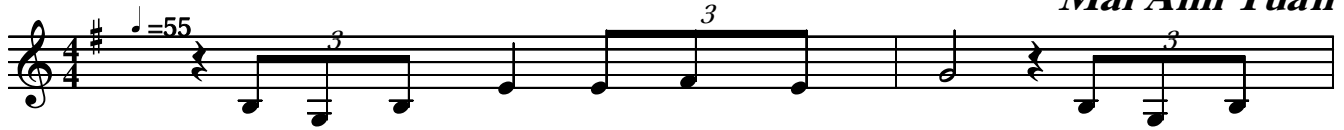
xưa đỏ thắm pháo hồng, Ngày tân hôn trời nắng tươi nồng. Tà áo tiên nga

bay mơ mộng.

CÓ MỘT TÌNH YÊU

Mai Anh Tuấn

Có một giòng sông lượn quanh thành phố, Có một chiều

say gọi thương gọi nhớ, Giòng sông lặng sóng, giòng sông thấn

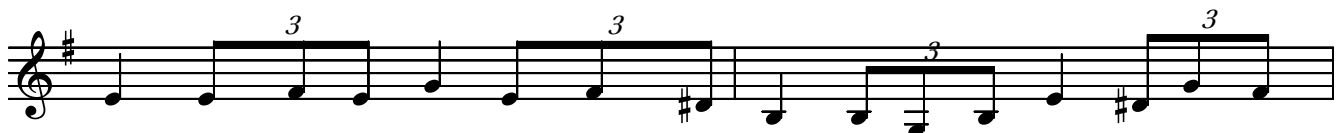
thờ, Thuyền không bờ bến, thuyền trôi lững lờ, Xanh thắm trời cao, xanh ngát mộng

mơ. Có một nụ hoa đượm sương buổi sáng, Có một người

em dựa khung cửa vắng. Ngày qua lặng lẽ, chiều rơi âm

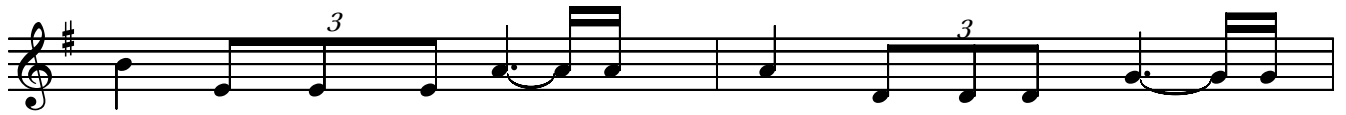
thầm. Buồn cay rèm mắt, buồn giăng tơ lòng, Có một tình yêu đẹp mãi trăm

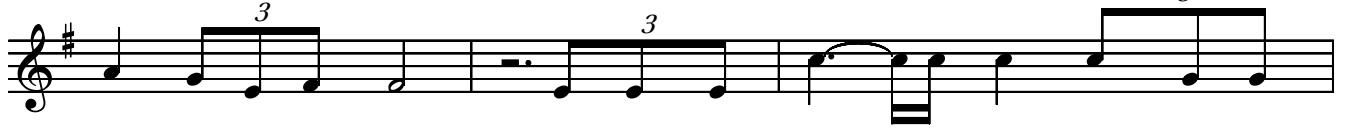
năm. Phương trời mờ xa đã chớm vào đông, Ánh trăng thu

tàn hai người ngắm chung, Thì thầm lời hứa thắm

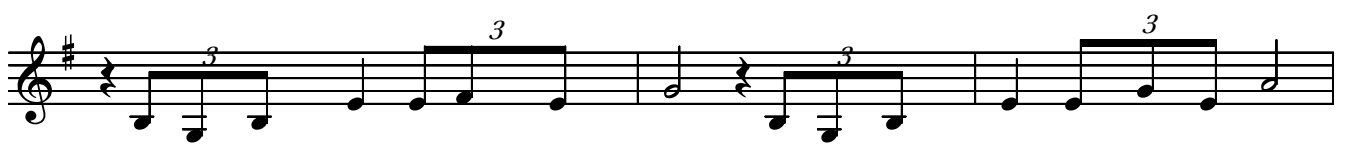
thiết, Ngại ngừng vạt áo quyến luyến, Hẹn hò chiều xưa, đôi

bóng vai diu trong mưa. Một mình một bóng phố vắng, Tiếng kèn buồn

úa héo hắt, Ánh trăng nghiêng dài, ngơ ngẩn đêm trăng nhớ người.

Có một đường bay về ngang thành phố, Có một người yêu ngồi bên cửa nhớ,

Rượu đông còn ấm, nụ xuân vẫn nở, Tình tôi vội vã, tình em mong

chờ, Có một tình yêu đẹp mãi như mơ. Có một tình yêu đẹp mãi như mơ.

TA NHƯ LÀN GIÓ

Mai Anh Tuấn

Ta như làn gió, cuốn áo em bay, vuốt tóc em say, ngây ngất tim khờ

dại. Ta như vạt nắng, rớt xuống vai em, sưởi ấm môi

em, trên thế gian còn lại. Ta như lời dỗ, với

những bản khoăn, với những phân vân, muôn nẻo về đâu.

Em cho lời đáp, xóa hết ưu tư, xóa hết âu lo, như nước êm mặt hồ.

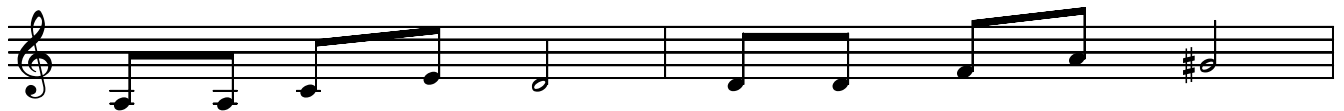
Đến với em xa nghìn trùng, Dẫn đón đưa nhau vào mộng, Nắng vui đùa gió,

mây hồng che bao dung. Trái đất quay đi từng mùa, Thế giới yêu thương đại

khờ. Những cánh hoa mai rộn nở, hạnh phúc đơm bông đợi chờ.

Tim về thung lũng xanh, Một giòng sông nước trong,

Một chiều thu mây xám, khói sương xây thành. Tình ngủ say giấc êm,

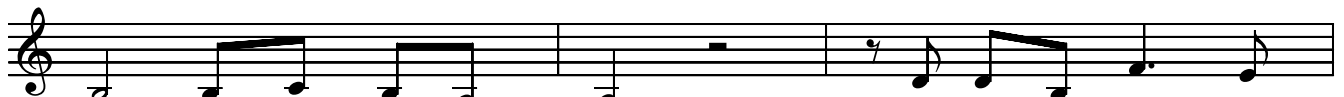
Tròn vàng trăng nổi niêm, Bụi thời gian phai trắng, thiên thu qua thêm.

Khoanh tay nhìn xuống, thế giới mênh mông, thế giới lưu vong, ta với em cùng

về. Ta như làn gió, vẫn mãi bên em, vẫn mãi yêu

em, dưới bóng cây chiều hè. Ta như loài bướm, quần

quít bên em, mãi mãi yêu em, trên gối chăn hẹn thề.

MÙA TUYẾT RƠI

Mai Anh Tuấn

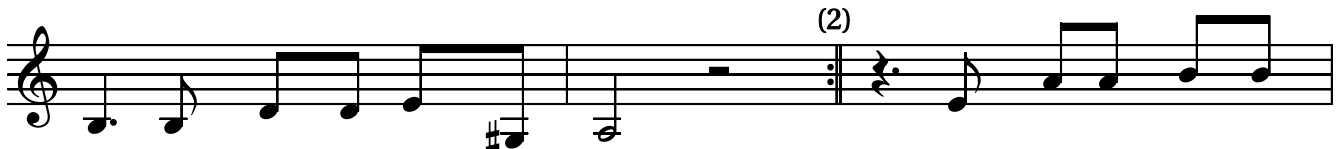
Những loài hoa tuyết trắng, Lao đao giữa trời
Những chiều đông rất ngắn, Bên nhau với niềm

không. Những mùa hoa rất ngắn, Bay che khắp vườn trong. Mùi cà phê ấm
vui. Những chiều đông tuyết trắng, Cơn mơ ước nhỏ nhoi. Một ngày đông ấm

nóng, Hương thơm ngát trên môi. Mắt em vui tiếng cười, Tuyết bay bay giữa
áp, Trên căn gác yêu thương. Tuyết bay bay giữa trời, Dáng tiên bay xuống

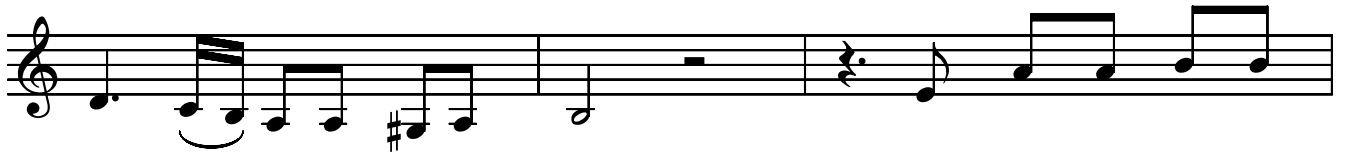
đời, Chiều đông hoa tuyết ngợp rơi. Chiều thu ngây ngất nắng
đời, Chiều đông em đến cùng tôi.

hồng, Gió tung đôi cánh lá phong, Có em vui tươi trong

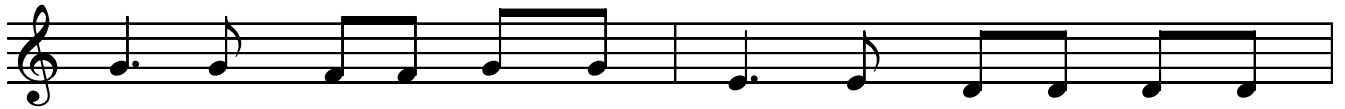

nắng, Bên cạnh chùm hoa hồng thắm, Khu vườn nhiều hoa nhiều

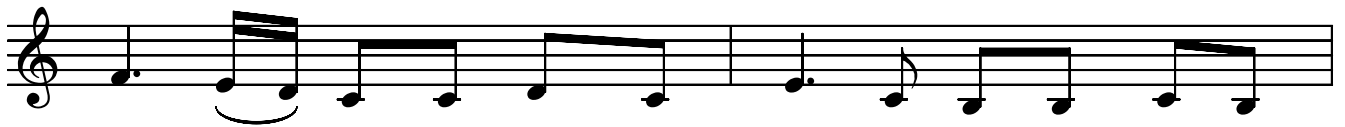

nắng, Nắm tay cho tình thêm ấm.

Chiều đông chưa thấy nắng

về, Tuyết rơi pha trắng nhớ mong, Tuyết bay tung tăng phơi

phối, Tô màu một khung trời mới. Và một niềm vui chợt

tới, Khi em sang ngồi bên tôi.

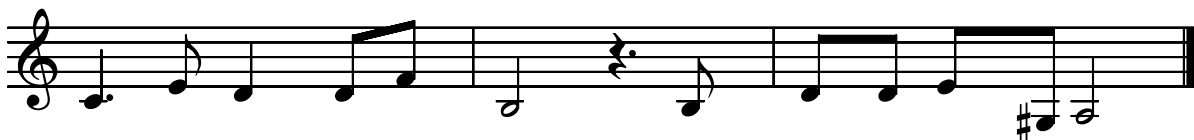
Những chiều đông trắng

xóa, Trong ân ái tìm nhau. Gói mình trong ấm cúng, Hôn em mãi thật

lâu. Mong tình thêu gổi thắm, Nâng niu phút bên nhau. Có phơi pha tháng

ngày, Mãi thương yêu ngắn dài,

Chiều đông hoa tuyết còn bay.

RỪNG THU

Mai Anh Tuấn, tặng Phạm Quang Tuấn

Rừng thu trong giấc mơ, Chiều bâng khuâng gió đưa, Hàng

cây khoe sắc thu rực rỡ. Giòng sông thơ liễu mềm, Hoàng

hôn trong mắt em, Chiều lung linh nắng trôi êm êm. Chiều

rơi thung lũng buồn, Tình yêu qua ngõ hôn, Gọi lên sao xuyên bao niêm

thương Gặp em trên cõi đời, Chừng quen nhau lắm rồi, Chiều

thu vương nhớ nhung u hoài. Phân vân, đàn ai nấn ru hồn chiều nay,

Không em, ngàn ly vẫn không quên tình say. Thu đi lòng như hững

hờ, Thu đi, ngày xuân nức nở. Không em, gọi nhau ngàn câu tiếc nhớ.

Nghe từng ray rứt khắc trên vắn thơ.. Chiều thu qua lối xưa, Tìm

em trong giấc mơ, Một mình, ai đón đưa, chiều vắng. Trời

thu mây trắng bay, Chiều buồn sương thấm vai, Rừng xưa đâu bóng em xa

vời. Ngàn năm mây trắng bay, Ngàn năm thu lá rơi, Rừng

thu thương nhớ em muôn đời.

NGÀY VUI QUA MAU

Mai Anh Tuấn - Y Nguyên

♩ = 65

Bạn từ bên ấy, đến thăm chiều nay, Hành trang khoác
vai, từ hai chuyến bay đường mây tìm lối. Bạn từ bên
ấy, ghé thăm vài hôm, Từ lâu nhắc luôn, cùng vui với
nhau dăm ngày hợp tan. Từng đêm tiếng ca tiếng đàn nhạt khoan,
Bạn xa đến thăm mang nhiều lưu luyến, Con tim vẫn sôi như ngày thanh xuân,
Và ta bỗng quên sẽ về một ngày. Thành phố đón người âm
thầm, Cuối thu trời mãi lạnh căm. Chiều xám không màu nắng
hồng, Hàng cây sáng lên đón mừng. Bạn từ bên ấy, bước lên đầu

Kỷ niệm đi chơi tại Montreal Nov. 1998

CHIỀU XUÂN

Mai Anh Tuấn

Chiều xuân, gió xa đưa về, tiết xuân nhắn nhủ, tình yêu nhân thế. Lả

lời, cánh hoa anh đào, nắng khoe tươi màu, đùa vui với nhau. Ngàn

hoa, thướt tha yêu kiều, áo bay trong chiều, duyên dáng mỹ miều. Nhìn

theo, bước em đi về, mấy câu ước thề, ân tình khắc ghi. Gửi

em, đóa hoa hồng thắm, như lời ước hẹn, muôn đời thân ái. Tình

đến, khát khao triền sông, ngọt ngào giọt nước mặn nồng.

Êm ái như giòng thơ vừa đến. Nhanh chóng qua một giây phù phiếm.

Ngơ ngẩn trông theo tà áo lụa. Lời tỏ tình từ lúc ban sơ.

Say đắm sao một thưở yêu người. Đan tóc tơ hòa ái duyên trời.

Ngây ngất say hương tà áo lụa. Tình gọi tình biết mấy cho vừa. Chiều

xuân, đã qua bao lần, tiết xuân ân cần, làn môi em thắm. Ngày qua, tóc phai khi

nào, tháng năm dãi dầu, hằn lên trán sâu. Nhẹ cương, vó câu buông

rời, cỏ xanh chân đôi, vui bước bên người. Chiều xuân, gió qua bên

thêm, nắng ru êm đêm, cho tình ấm thêm.

THU, NỖI NHỚ

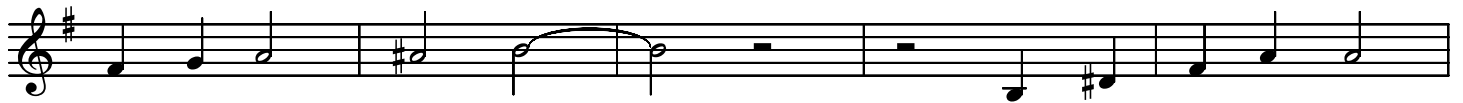
Mai Anh Tuấn

$\text{♩} = 120$

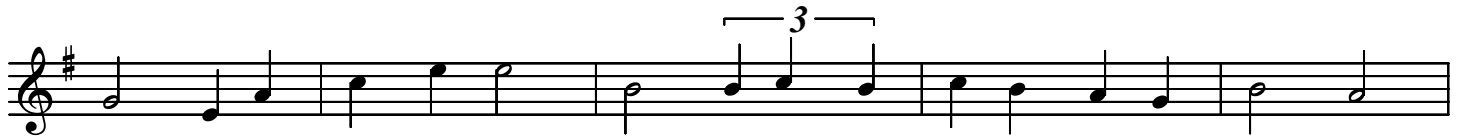
Hàng cây khô đứng sát nhau, hoàng hôn rơi lá úa
màu, đôi sóc âu yếm hôn nhau, miền cỏ nhưng, sân vẫn hoang vắng như
hôm nào chớm xuân, chân bước băng ngang qua lòng đường sang bên kia
nỗi nhớ. Ngày gục chết bên khe song dài, từng giọt
nắng nghe cơn đau này, từng vạt gió kêu lên vô vọng trong tôi mãi mãi.
Tình yêu đó em cho ai rồi, còn đau nhói trong tim tê dại, còn
buồn theo tôi mang mang mãi trong kiếp người. Hỏi gì em có biết
không, hỏi gì tôi có nhớ không, môi cắn môi nát trong hơi thở xót xa,

tay xoắn tay mãi bên nhau ngày thứ tha, tôi vẫn yêu em như một người

điên còn bao cố chấp. Một lần yêu cũng đã

xong, về đây chôn dấu thất vọng, tôi uống cho hết chén cay mùi khát khao,

em cứ bay mãi trên khung trời ước ao, ve vuốt mơn man Thu về, nhưng

Thu trong tôi chết đi năm nào.

TRỞ VỀ

Lời: Hoàng Yến, Nhạc: Mai Anh Tuấn

Ta về một tối trăng trong, Hàng dừa nước rũ bên

sông tiêu điều. Lối về nhà cũ tịch liêu, Thêm

hoang vắng phát ít nhiều dấu xưa. Trăng treo

lơ lửng ngọn dừa, Cội mai ngã bóng rào thưa mấy hàng.

Cổng xưa sao bỗng ngỡ ngàng, Đường

quen sao luống bàng hoàng bước chân. Đi về mấy nỗi phân

vân, Tỉnh mơ mấy nỗi, bàng khuâng hỏi mình. Trăng xưa

vẫn nước soi hình, Dấu xưa vẫn bướm trao tình hoa tươi.

Gió xưa vẫn quyện mây trời, Sân kia vẫn lá bàng

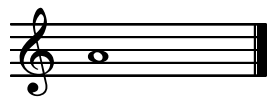
rơi rụng đầy, Cung đàn xưa vắng ngắt ngày, Khúc

xuân xưa níu tháng ngày chơi vơi. Gương

xưa nào thấy bóng người, Vườn xưa vọng tiếng ai cười đêm

xuân.

QUA ĐỒI CỎ ÚA

Thơ: Nguyễn Vũ Văn - Nhạc: Mai Anh Tuấn

Trưa qua đồi cỏ úa nắng hoàng anh đang sôi chân gông cùm nổi mệt

Niềm uất hận không lời cánh gió nào không đến con chim rừng u hoài

Bầy ong chọt thức giấc khua hồn ta tung bay trưa qua đồi cỏ úa

Lạc trong kiếp lưu đây xót xa vùng lá sắc đời không tháng không ngày

Núi xanh niềm mong đợi người võ vàng nơi đây đường nào ra biên giới

Gió vẫy vùng cỏ cây trưa qua đồi cỏ úa diều linh hồn đang say

Thềm nhen một ngọn lửa đốt tan cuộc trần này trưa qua đồi cỏ úa

Lạc trong kiếp lưu đây Ôi quãng đời cỏ úa Trưa qua chiều có hay

Ôi quãng đời cỏ úa Trưa qua chiều có hay

HẠ BUỒN

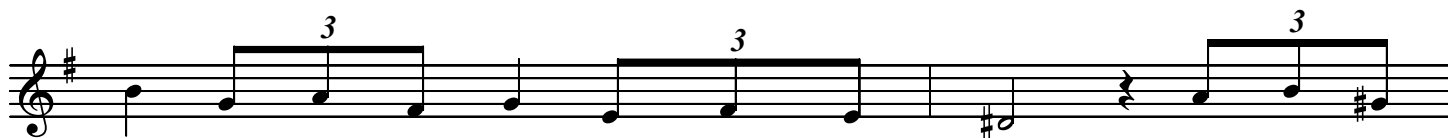
Mai Anh Tuấn

Chiều buồn chiều rơi, chiều ấm chiều nắng nghiêng soi, Tình
... buồn người ơi, còn mong ngày tháng xa xôi, Giồng

buồn tình ơi, từ khi tình mới lên ngôi, Em có về
lệ còn trôi, dù sao tình vẫn chưa nguôi, Em ngược nhìn

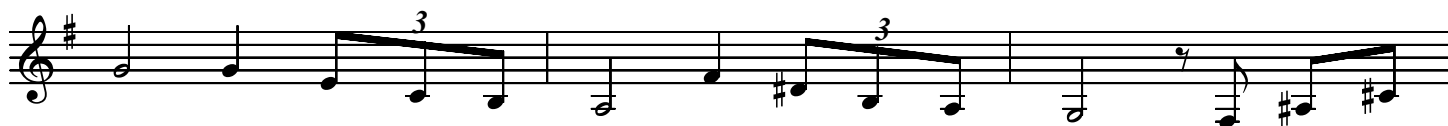
đây, cho nắng nhẹ bay, hôn cánh vai gầy, Cho chữ là
cao, suốt tóc chảy sau, trăng khuyết ngang đầu Bóng tối chìm

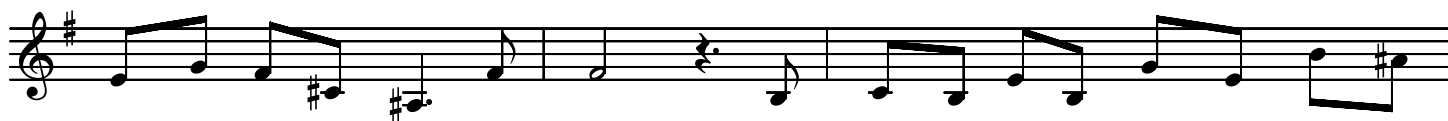
thơ, cho nắng là hoa, cho tươi làn gió. Người...
sâu, lấp lánh ngàn sao, ngã xuống vào

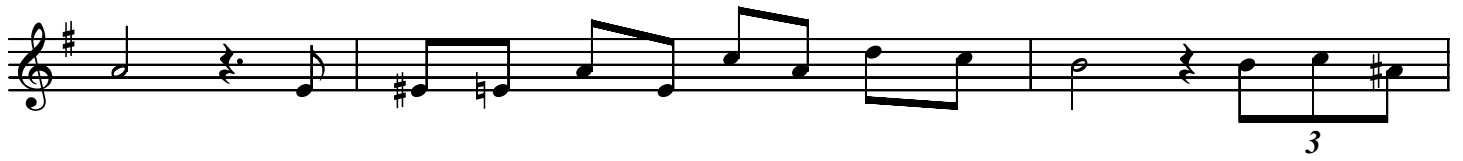
nhau. Nắng lung linh trên làn tóc rối, Nắng treo muôn tơ vàng sáng

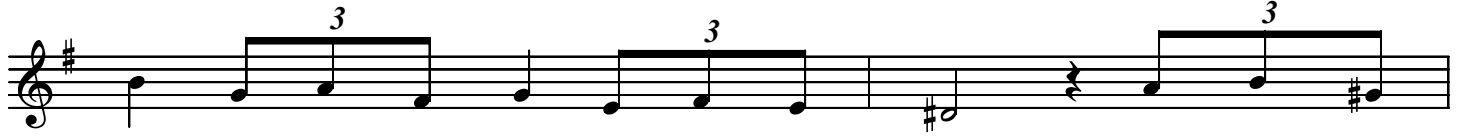
chói, Nắng loang trên môi cười, Nắng ôm hôn chân người, Rồi tàn mong

manh hắt hiu trên vùng tiếc nước. Hạ buồn Hạ ơi, Hạ nghe nhạt đắng trên

môi Một vùng trời xanh, làn tóc còn mãi buông trôi, Hun hút nhìn

nhau, cắn nát niềm đau cho đến ngọt ngào, Rơi những ngọn

dao, tay nú công sâu, giữ lấy đời nhau.